

Polski Związek Wędkarski
Zarząd Okręgu w Krakowie

WYNIKI ANKIETY POŁOWÓW WĘDKARZY KRAKOWSKICH
NA WODACH KRAINY RYB ŁOSOSIOWATYCH P Z W
LATA 1983, 1984.

Opracowano dla potrzeb wewnętrznych Okręgu PZW w Krakowie.
Opracował : mgr inż. Józef Jeleński.

KRAKÓW, KWIECIEŃ 1985.

1. Wstęp.

Ankieta przeprowadzona była wśród wybranej grupy wędkarzy krakowskich /1983 - 11 osób, 1984 - 12 osób/ w taki sposób, że dostarczano druki ankiet na początku roku dla sukcesywnego ich wypełniania. Należy więc sądzić, że dane zawarte w wypełnionych ankietach są wysoce wiarygodne. Natomiast trudno założyć, by przeciętne wielkości obliczone na ich podstawie były reprezentatywne dla wszystkich wędkarzy krakowskich. Prowadzenie ich przez dwa lata pozwala jednak na zaobserwowanie trendów w zachowaniu się wędkarzy i w wynikach ich połowów, które mogą być uznane za charakterystyczne dla wędkarzy krakowskich wędkujących w wodach krainy ryb łososiowatych PZW.

2. Sposób opracowania danych.

Z każdej ankiety zestawiono wyniki połowów w podziale na gatunki i miejsca złowienia ryb. Następnie policzono wielkości przeciętne, które tutaj zostaną omówione. Masę ryb obliczano z zanotowanych w ankiecie długości ryb jako $L^3/10000$ dla pstrągów i $0,9L^3/10000$ dla lipieni /masa w kg, długość L w cm/. Poniżej przytoczone są tylko istotne dane liczbowe, czyli te, dla których wielkość próby /ilość wędkowań/ była większa od 30.

3. Wyniki ankiety.

3.1. Dni łowienia.

W roku 1983 przeciętny ankietowany spędził 49,7 dni na rybach, z tego w okręgu krakowskim 11,3 dni, nowosądeckim 20,6 dni, krośnieńskim 12,1 dni. Natomiast w roku 1984 ilość dni łowienia ogółem spadła do 35,4 dni, z tego w okręgu krakowskim 3 dni, nowosądeckim 24,7 dni, krośnieńskim 2,7 dni. Wydaje się, że wzrost kosztów przejazdu /benzyna, bilety/ zdecydowały o zmniejszeniu ilości wyjazdów ogółem i do okręgu krośnieńskiego, natomiast podniesienie wymiaru ochronnego pstrągów spowodowało mniejsze zainteresowanie wodami podkrakowskimi. W sumie zwiększyły się wyjazdy na wody okręgu nowosądeckiego, głównie na rzekę Dunajec /1983 - 21,1 dni, 1984 - 24,7 dni/ przy zmniejszeniu się ilości wyjazdów na wszystkie inne rzeki.

3.2. Pstrągi potokowe.

W roku 1983 przeciętnie na wędkarza przypadało 35,2 pstrągów potokowych o masie 0,3 kg, z tego 14,8 z rzek okręgu krakowskiego /około 40%/. W roku 1984 liczba ta radykalnie spadła do 5,4 szt o masie przeciętnej 0,34 kg, w tym tylko 0,8 szt z rzek podkrakowskich /około 15%/. W roku 1983 najważniejszymi rzekami pstrągowymi były Dunajec /7,3 szt/, San /5,8 szt/, Szreniawa /4,3 szt/, Raba /4 szt/, Dłubnia /2,4 szt/, Rudawa /2,3 szt/. W roku 1984 większość pstrągów pochodzi z Dunajca /przeciętnie 3 szt, 55%/ a najwięcej z okręgu krakowskiego pochodzi z Raby /0,3 szt/

3.3. Pstrągi tęczowe i źródlane.

Z przeciętnej 6,6 szt w 1983 roku ilość złowionych pstrągów źródłanych i tęczowych spadła do 4,5 szt, natomiast masa pozostała przeciętnie około 0,5 kg. W roku 1983 większość tych pstrągów /75%/ złowiono w okręgu krakowskim, natomiast w 1984 stanowiły one połowę złowionych ryb. Zauważyć należy, że oprócz pstrągów tęczowych ze Szreniawy, pozostałe pochodzą prawie wyłącznie z zarybień dorosłą rybą, dokonanych bezpośrednio przed złowieniem.

3.4. Lipienie.

W roku 1983 złowiono przeciętnie po 74,1 lipieni, mniej więcej po połowie z Sanu i Dunajca /także w okręgu tarnowskim, z części Dunajca zaliczanej do wód nizinnych/. W roku 1984 złowiono 83,8 lipieni i to głównie z Dunajca /67,3 szt/. Masa lipieni wzrosła przeciętnie z 0,32 kg w roku 1983 do 0,34 kg w roku 1984. Tak więc w roku 1984 lipienie z Dunajca były najważniejszą rybą wędkarzy krakowskich, i to rybą przeciętnie liczniejszą i większą niż w 1983 roku.

3.5. Inne ryby.

Stosunkowo licznie w roku 1984 raportowano złowienie drapieżnych ryb /głowacica, szczupak, boleń/, podczas gdy w 1983 roku zdarzało się to sporadycznie. Ryby spokojnego żeru /klenie, jelce, brzany/ stanowią znikomy procent połowów. Całość danych nie pozwala na przedstawienie ani parametrycznych wyników, ani przedstawienie istotnych trendów w wynikach połowów tych ryb ze względu na małą wielkość próby.

3.6. Pstrągi i lipienie łącznie.

W roku 1983 przeciętnie łowiono 115,9 szt pstrągów i lipieni, z tego 46,9 z Sanu, 39,8 szt z Dunajca a z całego okręgu krakowskiego 19,7 szt. W roku 1984 przeciętnie łowiono 93,7 szt tych ryb, z tego 10,4 z Sanu, 70,4 z Dunajca a z całego okręgu krakowskiego 3,3 szt. W podziale na okręgi odławianie ryb było następujące:

	1983	1984
Kraków	17,0%	3,5%
Nowy Sącz	32,9%	77,6%
Bielsko-Biała	3,7%	1,2% /?/
Tarnów	3,0%	12,4%

Zauważa się wzrost połowów w okręgu nowosądeckim i tarnowskim, oraz spadek połowów w pozostałych okręgach, szczególnie w krakowskim i krośnieńskim /Bielsko- Biała - mała ilość danych/.

3.7. Ilość ryb złowionych podczas jednego wędkowania.

Stosunkowo powszechnie stosowanym parametrem jakości /atrakcyjności/ wędkarskiej wody jest przeciętna ilość złowionych ryb podczas jednego wędkowania. Poniżej zestawiono wartości tego parametru dla niektórych rzek i okręgów.

	1983	1984
Rzeki: Dunajec	1,9	2,9
San	3,9	3,9
Raba	1,6	0,8
Rudawa	1,1	0,7
Dłubnia	1,5	0,4 /?/
Szreniawa	2,4	2,2
Okręgi: Kraków	1,7	1,1
Nowy Sącz	1,9	2,9
Krosno	3,9	3,9
Bielsko-Biała	2,9	1,9 /?/
Tarnów	1,6	1,6
Przeciętnie, dla wędkarzy krakowskich:	2,3	2,6

Z zestawienia wynika, że jakość wędkowania na wszystkich rzekach okręgu krakowskiego spadła /z wyjątkiem Szreniawy, na której spadek ten jest nieznaczny/. Jakość wędkowania na rzece San i w związku z tym atrakcyjność okręgu krośnieńskiego utrzymuje się na tym samym, bardzo wysokim poziomie. Poprawiła się atrakcyjność rzeki Dunajec w okręgu nowosądeckim i utrzymała się na tym samym poziomie w okręgu tarnowskim. Atrakcyjność wód okręgu krakowskiego i prawdopodobnie

okręgu bielskiego spadła. Ogólnie, ilość przeciętna złowionych ryb w ciągu jednego wędkowania wzrosła z 2,3 do 2,6 szt, co wskazywałoby na relatywną poprawę wyników łowienia spowodowaną głównie przez duży udział lipieni z Dunajca w połowach 1984.

4. Wnioski.

- ilość i masa ogólna złowionych pstrągów radykalnie spadła na wszystkich rzekach i we wszystkich okręgach./ogółem o blisko 75% połowów roku 1983/. Jest to oczywiście skutek podniesienia wymiaru ochronnego pstrągów i w przyszłym roku należy liczyć się ze wzrostem połowów, szczególnie na tych rzekach, w których pstrąg dorósł do nowego wymiaru ochronnego, a więc odpowiednio obszernych i uczęszczanych przez strażników i wędkarzy.
- przypuszczenie, że zwiększony wymiar pstrągów spowoduje większą penetrację wód bardziej odległych od Krakowa sprawdziło się w taki sposób, że zainteresowania wędkarzy przerzuciły się głównie na Dunajec, szczególnie w okręgu nowosądeckim i na łowienie lipieni. Mimo wzrostu kosztów podróży, niska atrakcyjność łowisk podkrakowskich spowodowała, że stosunkowo mało czasu poświęcono im w roku 1984. Można powiedzieć, że wędkarze woleli mniej często jeździć na Dunajec niż wędkować w wodach podkrakowskich. Natomiast zmniejszenie presji na wody okręgu krośnieńskiego należy przypisać jedynie zwiększonym kosztom podróży, gdyż atrakcyjność tych łowisk pozostaje nadal wysoka.
- zmniejszyła się istotnie ilość dni wędkowania i ilość ryb złowionych przez wędkarza /o blisko 30, 20%/, a więc koszt wędkowania wzrósł w roku 1984 wraz ze wzrostem kosztów podróży. Szacunek wzrostu tych kosztów wskazuje, że są to sumy znacznie przekraczające wszelkie proponowane podwyższenia opłat wędkarskich.

Opracował:

mgr inż. Józef Jeleński.